jäädäd? Sepp minijuri ära ja ruksi maha, kost tä tõesel ommagal lõiti.
Sepp jae aru, et sii paki rõge inime ei õllud ja ei tähtnud enäm ümp paäia minnä. —

1. Juet tii linnased tarre,
Pazi tõrred paega piäle,
Ei oli enne ohju kütnud
Linnased ämmu lintamud.
Ilmast ära oläzädämud.
Kaši kiwil jaiwäs jannik,
Pegi jest leewäd lopergused,
Ilude paffid pitergused
Pani nädi ahaju paifuma.
Aga ahi-sii ahane ärgä.
Linga tegi tä leewädelle
Tuhuja juet koik kuadi waewa;
Kui näd tõrde oli töstnud,
Soaja wedegä ärä kastnud,
Tahet tä moitfa rua magusäd,
Wirre rosfa wedelädi:
Aga sii wirre wennipeue
Ei õllud tä magus Jumidägi.
Egä kullyd rua drolgägi.
Pole jest riga wa wahamuur;
Pruukt rua kuat tälle kohedelt,
Ilude ke ei anna ümp.
Kasu tä kadu rua ei ranna:
Sulg jest meele polgi paremad:
Inar, et kandi piäl,
Kali, et kargo piäl.

---

2. Kadunud linn.
(Wiru murdes.)

Muiste ajal olnud Äbawere mäe piel rewa linn, rusa rahwas alati rõõmus ja reol tujul olnud. Kaugelt igalt puolt käänud rahwa mulgad piäl piduplid pidamas. Aga jõela äärt meie mudel, majad pandi põlema ja rahwas lopeti ära. Yheneselgi mõista, et linna linna riigi enam pidule ei juanud minna. Jest iga mies Koidis emmast peiduspurgas warjul. Aga Jumal ajad lähesid rua mööda, ramm tuli jälle taga ji, tagasi koik wanad wiisid ja kombed. Päämsel tujul rõõmsid nihel pühapäewa hommikul igalt puolt rahwa mulgad linna puole, aga-linna ei olnud Äbawere mäe piel enam olemas, ta oli jäeolawelt ja jõlgeta kadunud. Kurwal meelel läinud rahwas kodu, aga pole teadnud, mis jarmasest lhoft arwata. Rua aega riigitud linna kadunuist ihk ja leist myadi. Wii maki tõõnud jutt, et kui mäe pial seitse ruuetad ihte järgi pidupid juab pidud